

Zitting 1981–1982

14 322

Wijziging van de Provinciewet, de gemeentewet en een aantal andere wetten, strekkende tot reorganisatie van het binnenlands bestuur (Wet reorganisatie binnenlands bestuur)

Nr. 37

VIERDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 9 september 1982

Het gewijzigd ontwerp van wet (stuk nr. 30), zoals dat is gewijzigd bij derde nota van wijziging (stuk nr. 31) wordt nader gewijzigd als volgt:

I

In artikel I wordt onderdeel A als volgt gelezen:

Artikel 2 wordt als volgt gelezen:

1. Indien provinciale staten van een provincie wenselijk achten, dat een voorstel van wet tot wijziging van de grenzen van die provincie wordt gedaan, richten zij tot Ons een daartoe strekkend, gemotiveerd verzoek.
2. Het verzoek wordt door provinciale staten gezonden aan Onze met de uitvoering van deze wet belaste Minister.
3. Onze voornoemde Minister zendt het verzoek, binnen een maand na ontvangst, aan de provinciale staten van de andere daarbij betrokken provincies. Provinciale staten doen Onze Minister binnen drie maanden na ontvangst hun mening kennen. Deze termijn kan in bijzondere gevallen door Onze Minister worden verlengd.
4. Wij kunnen, de Raad van State gehoord, beslissen, dat het verzoek niet verder in behandeling zal worden genomen. Deze beslissing wordt door Onze Minister, met redenen omkleed, ter kennis van de betrokken colleges van gedeputeerde staten gebracht.
5. Indien Wij geen beslissing als bedoeld in het vierde lid nemen, zendt Onze Minister het concept van een ontwerp van wet, met kaart en toelichting, aan de betrokken colleges van gedeputeerde staten.
6. Indien de beslissing, bedoeld in het vierde lid of de toezending, bedoeld in het vijfde lid, niet binnen zes maanden na ontvangst van de mening van provinciale staten, genoemd in het derde lid, is genomen onderscheidenlijk heeft plaatsgevonden, doet Onze Minister daarvan met opgave van redenen aan gedeputeerde staten mededeling.
7. Binnen twee weken na ontvangst van het concept-ontwerp van wet wordt deze met de bijbehorende stukken door Onze Commissaris op de provinciale griffie ter inzage van een ieder, gedurende twee weken, nedergelegd. Vóór de nederlegging doet Onze Commissaris daarvan aankondiging in één of meer nieuwsbladen, welke in de provincie verspreiding vinden.

8. Binnen een maand na de dag waarop het concept-ontwerp van wet en de bijbehorende stukken op de provinciale griffie zijn neergelegd, kan een ieder tegen het concept-ontwerp schriftelijk bij Onze Minister bezwaren inbrengen.

9. Binnen twee maanden na ontvangst van het concept-ontwerp van wet met bijbehorende stukken doen provinciale staten Onze Minister schriftelijk hun gevoelen kennen, vergezeld van de notulen van het in provinciale staten met betrekking tot het concept-ontwerp van wet verhandelde.

10. Binnen een maand na afloop van het in het negende lid bedoelde tijdvak worden provinciale staten in de gelegenheid gesteld in een openbare vergadering door gemachtigden hun gevoelen aan Onze Minister toe te lichten. Leden van provinciale staten kunnen, zo nodig door gemachtigden, in deze vergadering van hun gevoelen doen blijken. Van de vergadering geschiedt tijdig tevoren aankondiging door Onze Minister in een of meer nieuwsbladen, welke in de provincie verspreiding vinden.

11. Indien Wij wenselijk achten, dat een voorstel van wet, als bedoeld in het eerste lid, wordt gedaan, zijn het vijfde, zevende, achtste, negende en tiende lid van overeenkomstige toepassing.

12. Het gestelde in het eerste tot en met elfde lid is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de vereniging en splitsing van provincies.

II

In artikel I wordt, onder verlettering van onderdeel F tot G, een nieuw onderdeel ingevoegd luidende als volgt:

F. Met nummering van de huidige tekst van artikel 80 tot eerste lid, wordt aan dit artikel een nieuw tweede lid toegevoegd, luidende:

2. Artikel 90, tweede lid, is op een verordening als bedoeld in het eerste lid van toepassing.

III

In artikel I wordt onderdeel G (oud) verletterd tot H en voorts als volgt gewijzigd.

Het eerste lid van artikel 87a wordt als volgt gelezen:

1. Voor zover dit geen strijd oplevert met het bij of krachtens de wet bepaalde, zijn provinciale staten bevoegd ter zake van de inhoud van het beleidsplan aan de besturen van een of meer gemeenten richtlijnen te geven met betrekking tot de uitoefening van hun bevoegdheden.

Het eerste lid van artikel 87d wordt als volgt gelezen:

1. Voor zover dit geen strijd oplevert met het bij of krachtens de wet bepaalde, zijn gedeputeerde staten bevoegd ter zake van de inhoud van het beleidsplan ter verwezenlijking van een richtlijn aan de besturen van een of meer gemeenten aanwijzingen te geven.

IV

In artikel I wordt onderdeel H (oud) verletterd tot I en voorts als volgt gewijzigd:

Na artikel 88b wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 88c

Voor zover dit geen strijd oplevert met het bij of krachtens de wet bepaalde, zijn de volgende onderwerpen voorwerp van aanhoudende zorg voor de provinciale besturen:

1. havens en bijbehorende bedrijfsterreinen;
2. overige bedrijfsterreinen van regionaal belang;
3. sociaal-economische ontwikkeling, in het bijzonder stimulering van de werkgelegenheid;

4. energievoorziening, met name in de distributieve sfeer;
5. volkshuisvesting, in het bijzonder de contingentering van de woningbouw en de woonruimteverdeling;
6. regionale aspecten van de stads- en dorpsvernieuwing;
7. verkeer en vervoer, in het bijzonder het openbaar personenvervoer;
8. landinrichting;
9. organisatie van de drinkwatervoorziening en het kwantitatief grondwaterbeheer;
10. voorzieningen van buitenstedelijke openluchtrecreatie;
11. natuurbehoud en landschapsbeheer;
12. openbare gezondheidszorg en ambulancevervoer;
13. politie;
14. brandweer;
15. voorzieningen op sociaal-cultureel gebied, in het bijzonder op het gebied van de (semi-)residentiële jeugdhulpverlening;
16. voorzieningen op cultureel gebied, in het bijzonder de zorg voor sociale en territoriale spreiding;
17. minderhedenbeleid;
18. emancipatie;
19. de zorg voor achterstandsgroepen;

2. Voor zover dit geen strijd oplevert met het bij of krachtens de wet bepaalde, kunnen Wij bij algemene maatregel van bestuur van andere dan de in het vorige lid genoemde onderwerpen bepalen dat zij eveneens voorwerp van aanhoudende zorg voor de provinciale besturen zijn.

3. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het tweede lid wordt Ons gedaan door Onze Minister van Binnenlandse Zaken in overeenstemming met Onze Ministers die het mede aangaat.

V

In artikel I wordt een nieuw onderdeel ingevoegd luidende als volgt:

J. Met nummering van de huidige tekst van artikel 90 tot eerste lid, wordt aan dit artikel een tweede lid toegevoegd, luidende:

2. Wanneer de inhoud van een verordening als bedoeld in het eerste lid zich uitstrekt over terreinen, waarop door een of meer gemeenten regels waren gesteld op grond van artikel 168 gemeentewet, wordt tot vaststelling van de verordening niet overgegaan dan nadat door gedeputeerde staten over het ontwerp van een dergelijke verordening met die gemeenten overleg is gepleegd.

VI

In artikel I wordt, onder verlettering van de onderdelen I (oud) tot en met Q (oud) tot K tot en met S, het onderdeel Q (nieuw) als volgt gelezen:

Hoofdstuk XIV wordt als volgt gelezen:

HOOFDSTUK XIV

De provinciale belastingen

Par. 1. Algemene bepalingen

Artikel 145

1. Provinciale staten besluiten tot het invoeren, wijzigen of afschaffen van een provinciale belasting. Bij het besluit tot invoering stellen provinciale staten een belastingverordening vast, krachtens welke de heffing en de invordering der belasting geschieden.

2. Onverminderd de bepalingen van de derde paragraaf van dit hoofdstuk vermelden de belastingverordeningen, in de daartoe leidende gevallen, de belastingplichtige, het voorwerp der belasting of het belastbare feit, de heffingsgrondslag, het tarief, het tijdstip van ingang van de heffing en hetgeen overigens voor de heffing en de invordering van belang is.

3. Het in het eerste lid bedoelde besluit behoeft Onze goedkeuring. De in artikel 164 genoemde termijn van drie maanden is op Onze beslissing ter zake van de goedkeuring van dat besluit niet van toepassing.

4. Indien provinciale staten geen termijn hebben vastgesteld waarvoor hun besluit zal gelden, kunnen Wij in afwijking van het daaromtrent bepaalde in artikel 161 bij Onze beslissing een zodanige termijn bepalen.

Artikel 146

Behalve de belastingen waarvan de heffing krachtens bijzondere wetten geschiedt, kan de provincie heffen:

- a. opcenten op de hoofdsom van de motorrijtuigenbelasting;
- b. de leges en andere rechten, bedoeld in artikel 149.

Par. 2. Bijzondere bepalingen omtrent enkele belastingen

Artikel 147

1. De provinciale opcenten worden geheven van de in de provincie wonende of gevestigde houders van motorrijtuigen als bedoeld in artikel 5, eerste lid, letters a, b en c, en in artikel 7, eerste lid, letters a, b en c, van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966 (Stb. 332).

2. Het door de provincie te heffen aantal opcenten bedraagt in de periode van 1 april 1982 tot en met 31 maart 1983 ten hoogste 55.

3. Voor de berekening van het aan opcenten verschuldigde bedrag geldt het tarief van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966 zoals dat luidt bij de aanvang van 1 januari 1980. De vermeerdering van belasting bedoeld in artikel 6, alsmede het vaste bedrag genoemd in artikel 8, tweede lid, onder a, van die wet blijven buiten aanmerking.

4. Het in het tweede lid genoemde aantal opcenten stijgt jaarlijks met de groeivoet van de trendmatige belastingopbrengsten, gecorrigeerd voor de trendmatige progressiefactor. Onze Minister van Financiën bepaalt jaarlijks vóór 1 oktober, in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken, dit percentage. Het aantal maximaal toelaatbare opcenten wordt naar boven afgerond op één decimaal.

5. Het door een provincie te heffen aantal opcenten is voor alle motorrijtuigen als bedoeld in het eerste lid gelijk.

Artikel 148

1. Besluiten tot het invoeren, wijzigen of afschaffen van provinciale opcenten op de hoofdsom van de motorrijtuigenbelasting treden in werking met ingang van 1 april van enig jaar. Een desbetreffend besluit wordt vóór 31 december van het voorafgaande jaar ter verkrijging van Onze goedkeuring gezonden aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken en in afschrift ter kennis gebracht van Onze Minister van Financiën.

2. Onze beslissing omtrent een in het eerste lid bedoeld besluit wordt genomen vóór 1 februari van het jaar volgend op dat waarin het ter goedkeuring is ingezonden.

3. De opcenten worden als motorrijtuigenbelasting geheven en ingevorderd.

4. Een in het eerste lid bedoeld besluit heeft geen gevolgen voor de opcenten welke zijn betaald over een tijdvak aangevangen vóór de datum van inwerkingtreding van dat besluit.

5. Bij naheffing van belasting worden opcenten berekend volgens het hoogste aantal dat in enige provincie van toepassing was op de dag waarop de in de aanhef van artikel 16, eerste lid, van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966 bedoelde gebeurtenis heeft plaatsgehad.

6. De houders van motorrijtuigen die niet hier te lande wonen of gevestigd zijn, maar die wel aan de heffing van motorrijtuigenbelasting zijn onderworpen, worden voor de heffing van opcenten geacht te wonen of te zijn gevestigd in een provincie die het hoogste aantal opcenten heft. In bijzondere gevallen kan Onze Minister van Financiën in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken ook voor andere houders van motorrijtuigen een provincie aanwijzen waar deze houders worden geacht te wonen of te zijn gevestigd.

7. De opbrengsten van de opcenten welke worden geheven volgens het vijfde en zesde lid, worden naar evenredigheid van het aandeel van een provincie in de totale opbrengst van de ten behoeve van de provincies geheven opcenten over alle provincies verdeeld.

8. De opbrengst wordt aan de provincie uitgekeerd volgens door Onze Minister van Financiën te stellen regels.

9. Verandering van de woonplaats of plaats van vestiging van de houder van een motorrijtuig in de loop van het tijdvak waarover de motorrijtuigenbelasting is betaald vormt geen aanleiding tot het heffen van opcenten over het nog niet verstreken gedeelte van het tijdvak door een andere provincie of tot het verlenen van teruggaaf van geheven opcenten.

10. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur:

a. te bepalen dat een gebied of een gedeelte van een gebied dat geen deel van een provincie uitmaakt, voor de heffing van opcenten tot het gebied van een provincie wordt gerekend;

b. voorschriften te geven tot verdeling van de opbrengst van de opcenten welke worden geheven van de houders van motorrijtuigen die wonen of gevestigd zijn in een van de onder a van dit lid bedoelde gebieden.

11. De aan de heffing en invordering van de opcenten verbonden kosten komen ten laste van de provincies en van de in het tiende lid, onder b, bedoelde opbrengst. Deze kosten worden berekend volgens door Onze Minister van Financiën te stellen regels.

Artikel 149

1. Voor provinciale belastingen worden gehouden de door de provincie gevorderde:

a. leges;

b. rechten, andere dan die bedoeld onder a, voor:

1° het gebruik overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde provinciale bezittingen of voor de openbare dienst bestemde werken of inrichtingen die bij de provincie in beheer of in onderhoud zijn;

2° het genot van door of vanwege het provinciaal bestuur verstrekte diensten, tenzij deze bedrijfsmatig worden verstrekt of bestaan uit het tijdelijk ter beschikking van particulieren stellen van provinciaal personeel;

3° het hebben van voorwerpen onder, op of boven provinciale grond of provinciaal water, voor de openbare dienst bestemd.

2. Bezittingen, werken of inrichtingen ten dienste van een provinciaal bedrijf worden niet gerekend tot die welke voor de openbare dienst bestemd zijn.

3. Inrichtingen door de provincie in stand gehouden zonder streven naar algehele dekking van kosten, worden niet als bedrijven aangemerkt indien de tarieven afhankelijk zijn van het inkomen of het vermogen.

4. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur de gevallen of groepen gevallen aanwijzen waarin door de provincie rechten, bedoeld in het eerste lid, kunnen worden gevorderd zonder dat deze voor belastingen worden gehouden.

Artikel 150

Leges en andere rechten, bedoeld in artikel 149, eerste lid, die voor provinciale belastingen worden gehouden, kunnen worden geheven door de provincie die het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen toestaat of de diensten verleent, ongeacht of het belastbare feit zich binnen of buiten het grondgebied van de provincie voordoet.

Artikel 151

Besluiten tot heffing van rechten als bedoeld in artikel 149, eerste lid, onder b 1° en b 2°, die voor provinciale belastingen worden gehouden, worden niet goedgekeurd indien de krachtens die besluiten geheven rechten hoger zijn dan vereist wordt om een matige winst aan de provincie te verzekeren.

Par. 3. Heffing en invordering

Artikel 152

Deze paragraaf verstaat onder:

- a. Algemene wet: de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301);
- b. Invorderingswet: de wet van 22 mei 1845 (Stb. 22).

Artikel 153

1. Onverminderd het overigens in dit hoofdstuk bepaalde geschiedt:
 - a. de heffing van provinciale belastingen met toepassing van de Algemene wet als waren die belastingen rijksbelastingen;
 - b. de invordering van provinciale belastingen met toepassing van de Invorderingswet als waren die belastingen directe rijksbelastingen, andere dan grondbelasting.
2. Onverminderd het overigens in dit hoofdstuk bepaalde, gelden de bevoegdheden en de verplichtingen van de hierna vermelde, in de Algemene wet en de Invorderingswet genoemde functionarissen, met betrekking tot de provinciale belastingen voor de daarachter genoemde colleges of functionarissen:
 - a. Onze Minister van Financiën: provinciale staten;
 - b. het bestuur van 's Rijks belastingen en de directeur of de inspecteur: gedeputeerde staten;
 - c. de ontvanger: de door gedeputeerde staten aangewezen ambtenaar, belast met de invordering van provinciale belastingen;
 - d. de ambtenaren van de rijksbelastingdienst: de ambtenaren der provinciale belastingen;
 - e. de ambtenaren der directe belastingen: de als deurwaarder aangewezene ambtenaren der provinciale belastingen.

Artikel 154

Voor zover de belastingverordening dit met betrekking tot de uitvoering van enige wettelijke bepaling betreffende de heffing of de invordering van provinciale belastingen toestaat, kunnen gedeputeerde staten één of meer provinciale ambtenaren aanwijzen, die in hun plaats treden en kunnen zij bepalen, dat voor de verzending van aanslagbiljetten ingevolge artikel 2, eerste lid, van de Invorderingswet voor de ambtenaar, bedoeld in artikel 153, tweede lid, onder c, een andere provinciale ambtenaar in de plaats treedt.

Artikel 155

Provinciale belastingen kunnen worden geheven bij wege van aanslag, bij wege van voldoening op aangifte of op andere wijze, doch niet bij wege van afdracht op aangifte. De op andere wijze geheven belastingen worden voor de toepassing van de Algemene wet aangemerkt als bij wege van aanslag geheven belastingen, met dien verstande, dat wordt verstaan onder:

- a. aanslag, voorlopige aanslag, navorderingsaanslag: het gevorderde, onderscheidenlijk het voorlopig gevorderde, het nagevorderde bedrag;
- b. uitreiking van een aanslagbiljet: de kennisgeving van het onder a bedoelde bedrag;
- c. dagtekening van het aanslagbiljet: de dagtekening van de schriftelijke kennisgeving van het onder a bedoelde bedrag, of bij gebreke van een schriftelijke kennisgeving, de datum waarop het bedrag op andere wijze ter kennis van de belastingplichtige is gebracht.

Artikel 156

Bij de heffing van provinciale belastingen blijven van de Algemene wet buiten toepassing de artikelen 2, vierde lid, 3, 26, vierde lid, 37 tot en met 40, 48, 49, 56, 62, 64, 71, 76, 80, tweede, derde en vierde lid, 82, 84, 86, 87 en 90 tot en met 95.

Artikel 157

1. Gedeputeerde staten kunnen vorderen dat een verplichting tot het doen van aangifte of tot het indienen van een verzoek om uitreiking van een aangiftebiljet wordt nagekomen door het mondeling doen van aangifte. Bij het doen van deze aangifte worden de door gedeputeerde staten gevraagde bescheiden overgelegd.
2. Gedeputeerde staten kunnen vorderen dat een van de mondelinge aangifte opgemaakt relaas door de aangever wordt ondertekend, bij gebreke waarvan de aangifte geacht wordt niet te zijn gedaan.
3. Ten aanzien van mondelinge aangifte en de overlegging daarbij van bescheiden zijn de bepalingen van de Algemene wet met betrekking tot de schriftelijke aangifte van overeenkomstige toepassing.

Artikel 157a

Het in artikel 7, derde lid, van de Algemene wet bedoelde formulier wordt met betrekking tot provinciale belastingen vastgesteld door gedeputeerde staten.

Artikel 157b

Het in artikel 12 van de Algemene wet bedoelde besluit om aan hem die aangifte heeft gedaan, geen aanslag op te leggen, wordt slechts bij beschikking genomen indien de aangifte schriftelijk is gedaan.

Artikel 157c

1. Met betrekking tot de bij wege van aanslag geheven provinciale belastingen kan bij de belastingverordening dan wel door gedeputeerde staten voor de in artikel 9, eerste lid en derde lid, eerste volzin, van de Algemene wet, gestelde termijn van tenminste een maand een kortere termijn in de plaats worden gesteld.
2. Met betrekking tot de bij wege van voldoening op aangifte geheven provinciale belastingen kan de belastingverordening voor de termijn van één maand bedoeld in artikel 10, tweede lid, en artikel 19, eerste, derde en vierde lid, van de Algemene wet een kortere termijn in de plaats stellen.

Artikel 157d

Gedeputeerde staten zijn bevoegd om aan eenzelfde belastingplichtige opgelegde belastingaanslagen van dezelfde soort die betrekking kunnen hebben op verschillende belastingen, op één aanslagbiljet te verenigen.

De in de vorige volzin bedoelde belastingaanslagen betreffen eenzelfde belastingtijdvak.

Artikel 157e

Voor de toepassing van de artikelen 9, vierde lid, 18, derde lid, en 21, tweede lid, van de Algemene wet wordt met een onherroepelijke veroordeling gelijk gesteld het vervallen van het recht tot strafvordering op de voet van artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 157f

1. Hij die ingevolge de belastingverordening aanspraak kan maken op een gehele of gedeeltelijke vrijstelling, vermindering, ontheffing of teruggaaf kan binnen twee maanden nadat de omstandigheid welke die aanspraak deed ontstaan, zich heeft voorgedaan, of, indien op dat tijdstip nog geen aanslagbiljet is uitgereikt, binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet, een verzoekschrift tot het verkrijgen van vrijstelling, vermindering, ontheffing of teruggaaf indienen bij gedeputeerde staten.

2. Gedeputeerde staten beslissen op het verzoek bij uitspraak. Artikel 25, tweede, derde, vierde en zesde lid, van de Algemene wet is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 157g

In de gevallen waarin naar het oordeel van Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën het volkenrecht dan wel het internationale gebruik daartoe noopt, wordt vrijstelling van provinciale belastingen verleend. Onze genoemde ministers zijn bevoegd, ter zake nadere regelen te stellen.

Artikel 157h

De bevoegdheden van artikel 63 van de Algemene wet worden met betrekking tot provinciale belastingen uitgeoefend door gedeputeerde staten.

Artikel 157i

De in artikel 66 van de Algemene wet bedoelde kwijtschelding wordt met betrekking tot provinciale belastingen verleend door gedeputeerde staten.

Artikel 157j

1. Bij de toepassing van de artikelen 68, 69, 70 en 75 van de Algemene wet met betrekking tot provinciale belastingen worden de in die artikelen gestelde strafmaxima tot een vierde teruggebracht.

2. In afwijking in zoverre van artikel 87 kan in de belastingverordening op overtreding daarvan slechts geldboete worden gesteld en wel geldboete van ten hoogste tweehonderdvijftig gulden.

Artikel 157k

Voor de toepassing van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken (Stb. 1956, 323) treden gedeputeerde staten in de plaats van de ambtenaar, bedoeld in Hoofdstuk II van die wet. Als partij die het beroep in cassatie, bedoeld in Hoofdstuk III van die wet, kan instellen, worden aangewezen gedeputeerde staten.

Artikel 157l

Bij de invordering van provinciale belastingen blijven van de Invorderingswet buiten toepassing de artikelen 7 bis, derde lid, 8, 12 en 15 bis en van artikel 14, eerste lid, de woorden «en om den schuldenaar zonder vonnis bij lijfswang tot betaling te dwingen», alsmede van artikel 17, tweede lid, de woorden «een door dien Minister te bepalen». Bij de invordering van provinciale belastingen die niet bij wege van aanslag of bij wege van voldoening op aangifte worden geheven, blijven bovendien buiten toepassing de artikelen 1 tot en met 4.

Artikel 157m

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 9 van de Invorderingswet zijn:
 - a. naheffingsaanslagen invorderbaar een maand na de dagtekening van het aanslagbiljet;
 - b. andere belastingaanslagen invorderbaar in twee gelijke termijnen, waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgende op die welke in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld, de tweede twee maanden later.
2. De belastingverordening kan van het bepaalde in het voorgaande lid afwijkende voorschriften inhouden.

Artikel 157n

1. Ten aanzien van niet bij wege van aanslag of bij wege van voldoening op aangifte geheven provinciale belastingen treedt voor de toepassing van de Invorderingswet voor het kohier en het aanslagbiljet een daartoe bij de belastingverordening bestemd schriftuur of, bij gebreke van zulk een schriftuur, de kennisgeving, op de wijze door gedeputeerde staten te bepalen, van het verschuldigde bedrag aan de belastingschuldige in de plaats.
2. De belastingverordening kan met betrekking tot de invordering van de in het eerste lid bedoelde belastingen nadere, van de Invorderingswet afwijkende voorschriften geven betreffende de wijze waarop van het verschuldigde bedrag kennis wordt gegeven aan de belastingschuldige en betreffende termijn van betaling.

Artikel 157o

1. Hoofdelijk aansprakelijk is:
 - a. voor de belasting, verschuldigd door een lichaam in de zin van de Algemene wet, zonder rechtspersoonlijkheid of zonder volledige rechtsbevoegdheid: ieder van de bestuurders;
 - b. voor de belasting, verschuldigd door een lichaam in de zin van de Algemene wet, dat is ontbonden: ieder van de met de vereffening belaste personen;
 - c. voor de belasting verschuldigd door een niet binnen het Rijk gevestigd lichaam in de zin van de Algemene wet: de leider van zijn vaste inrichting in Nederland, alsmede zijn in Nederland gevestigde vaste vertegenwoordiger.
2. De in het eerste lid bedoelde aansprakelijkheid berust niet op een door de rechter benoemde vereffenaar. Andere vereffenaars en de in het eerste lid onder c genoemde personen zijn niet aansprakelijk, voor zover zij aantonen dat het niet aan hen is te wijten dat de belasting niet is voldaan.

Artikel 157p

1. De in artikel 17 van de Invorderingswet bedoelde bevoegdheid tot het verlenen van afschrijving en het verlenen van uitstel van betaling der belasting wordt met betrekking tot provinciale belastingen uitgeoefend door gedeputeerde staten. Afschrijving wordt niet verleend dan nadat de ambtenaar bedoeld in artikel 153, tweede lid, onder c, is gehoord.
2. Gedeputeerde staten kunnen op voorstel van die ambtenaar de belasting geheel of gedeeltelijk oninbaar verklaren. Het daartoe strekkende besluit ontheft de ambtenaar van de verplichting verdere pogingen tot invordering te doen.
3. Voor de berekening van de in artikel 17, tweede lid, van de Invorderingswet bedoelde interest, vinden de krachtens het tweede lid van dat artikel gegeven regelen inzake rijksbelastingen overeenkomstige toepassing.

Artikel 157q

Indien inzake een provinciale belasting exploit moet worden gedaan, een akte van vervolging betekend of een dwangbevel ten uitvoer gelegd in het gebied van een andere provincie dan die waaraan de belasting verschuldigd is, zijn daartoe naast de deurwaarder van de provincie aan welke die belasting verschuldigd is, mede de deurwaarders van gemeenten en andere provinciën bevoegd en desgevraagd verplicht.

Artikel 157r

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen inzake de provinciale belastingen nadere, in het kader van deze paragraaf passende regelen ter aanvulling van de in deze paragraaf geregelde onderwerpen worden vastgesteld.

VII

In artikel II vervallen de onderdelen A en E.
De onderdelen B tot en met D worden verletterd tot A tot en met C.

VIII

In artikel II wordt onderdeel B (nieuw) als volgt gelezen:
Aan artikel 151 worden een vierde en vijfde lid toegevoegd, luidende:
4. Medewerking ter uitvoering van wetten of van algemene maatregelen van bestuur wordt niet gevorderd, dan nadat het gemeentebestuur door Onze minister die het aangaat in de gelegenheid is gesteld zijn mening kenbaar te maken.
5. Medewerking ter uitvoering van provinciale verordeningen wordt niet gevorderd dan nadat met het gemeentebestuur overleg is gepleegd.

IX

In artikel II worden de onderdelen F tot en met H verletterd tot D tot en met F.

X

In artikel II vervallen de onderdelen I, M, N en O.
De onderdelen J, K en L worden verletterd tot G respectievelijk H respectievelijk I.

XI

In artikel II wordt onderdeel P verletterd tot J en voorts als volgt gelezen:
In het eerste lid van artikel 295 worden de woorden «en om deze schul-

denaar zonder vonnis bij lijfswang tot betaling te dwingen» vervangen door «en om den schuldenaar zonder vonnis, bij lijfswang tot betaling te dwingen».

XII

In artikel II vervallen de onderdelen R en T.

De onderdelen Q, S en U worden verletterd tot K respectievelijk L respectievelijk M.

XIII

Onder vernummering van artikel VIII tot artikel IX wordt ingevoegd:

ARTIKEL VIII

Artikel VI, tweede lid, van de Wet van 20 november 1980, Stb. 640, vervalt.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
M. G. Rood